ATEITIS 9

ATEITIS

LIETUVIŲ KATALIKIŠKO JAUNIMO ŽURNALAS

1972 — LIETUVIŲ JAUNIMO METAI — 1972

LAPKRITIS — NOVEMBER

TURINYS

MAS Centro Valdyba 257
Mūsų pasaulis 259
Avinėlis — karalius — Sesuo Marija Palmira . . . 262
Dabartiniai jaunimo sąjūdžiai — kun. dr. Pr. Gaida . . 267
Harmonija — Rūta Alšytė 270
Sutemus — Rūta Alšytė 271
* * * — Bernadeta Braciūtė 272
* * * — Bernadeta Braciūtė 273
Ką ir kaip rašė ateitininkai — Pranys Alšėnas . . . 274
Kryžiaus kelias — kun. K. Žitkus 280
Kristus karalius — Viktoras Brizgys 282
Aš esu vienas centas — Anelė Kaminskaitė 283
Mūsų veikla 284
Atsiųsta paminėti 286

Iliustracijos: Vyto Pranaičio — 281; J. Staškaus — 258.

Nuotraukos: V. Pranaičio — 260, 261, 266, 270 - 271, 273 - 274, 279, 288.

Viršelis: Vyto Pranaičio.

REDAKCIJA:

Kun. Jonas Staškevičius,
941 Dundas St., W. Toronto ,3 Ont., Canada.
Telefonas: (416) 364-7646.

REDAKCIJOS KOLEKTYVAS:

Rūta Čepaitytė, Algis Čepas, Leonardas Dambriūnas, Dainora Juozapavičiūtė, Gabija Juozapavičiūtė, ses. Dalia Keblinskaitė, Vincas Kolyčius, Almis Kuolas, Danguolė Stončiūtė, Onilė Vaitkutė.

LAUŽYMAS:

Vytas Pranaitis.
Spaudos darbus atlieka Draugo spaustuvė Čikagoje.

ADMINISTRACIJA:

Juozas Polikaitis — ATEITIS,
7235 S. Sacramento Avenue,
Chicago, Illinois 60629
Telefonas: (312) 434-2243.

ATEITIS yra Moksleivių Ateitininkų Sąjungos leidinys. Prenumerata metams JAV ir Kanadoje $7.00, susipažinimui prenumerata $5.00, garbės prenumerata $15.00, visur kitur laisvame pasaulyje $5.00.

ATEITIS — The Lithuanian Catholic Youth Magazine. Published monthly, except July and August, by the Lithuanian Catholic Youth Association. Business address: 7235 South Sacramento Avenue, Chicago, Illinois 60629. Yearly subscription in the US and Canada $7.00. Single copy $1.00. Second class postage paid at Chicago, Illinois.

MAS CENTRO VALDYBA

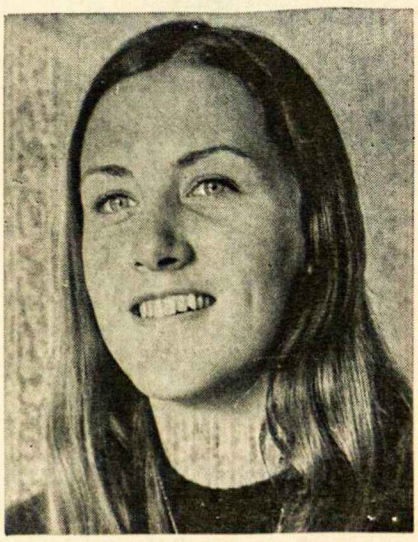

Elenutė Razgaitytė, jauna ir energinga Centro Valdybos pirmininkė, yra baigusi pedagoginius mokslus Cleveland State Universitete ir šiuo metu mokytojauja valstybinėje mokykloje. Jos inicaityva nauja valdyba buvo sudaryta ir kandidatai surasti. Elenutė jau daug metų yra skyrusi ateitininkiškai veiklai. Ji buvo Klevelando moksleivių kuopos valdyboje, SAS Centro Valdyboje, ir du metus pirmininkavo studentų draugovei. Ji yra dirbusi su jaunučiais ir vadovavusi jaunių bei moksleivių stovyklose. Elenutė taip pat buvo šešto skyriaus mokytoja ir tautinių šokių grupės vadovė Šv. Kazimiero lituanistinėje mokykloje.

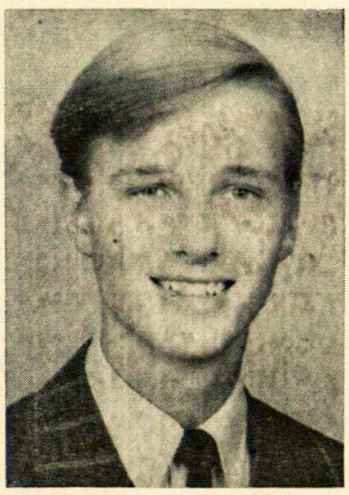

Vice pirmininkas **Vytenis Čyvas** jau antri metai studijuoja sociologiją ir chemiją Cleveland State Universitete. Jis daug patirties gavo būdamas moksleivių kuopos socialinių reikalų vedėju, vicepirmininku ir pirmininku. Jis taip pat yra vadovavęs Dainavos, Wasagos ir Neringos stovyklose. Vytenis laisvalaikį praleidžia piešdamas ar tapydamas ir šokdamas tautinius šokius "Grandinėlėje".

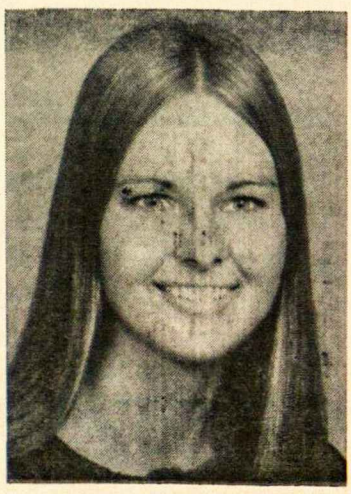

Mūsų entuziastiška laiškų korespondentė Danutė **Sušinskaitė** yra pirmų metų biologijos studentė Cleveland U. Ji du metus sekretoriavo moksleivių kuopos valdyboje ir pernai ėjo pirmininkės pareigas. Danutė yra baigusi lituanistinius pedagoginius kursus ir muzikos mokyklą. Kaip ir kiti Centro Valdybos nariai, ji vadovavo jaunučių ir mergaičių stovyklose ir keliavo gastroliuodama su Grandinėle.

LIETUVOS
NACIONALINĖ
M. MAŽVYDO
BIBLIOTEKA

Paulius Alšėnas yra sąžiningas ir viskuo besidomįs mūsų iždininkas. Baigęs inžinerijos - miesto planavimo mokslus, jis šiuo metu studijuoja teisę Clevelando Marshall College of Law. Paulius yra buvęs vicepirmininkas MAS ir SAS centro valdybose ir vadovavo įvairiose ateitininkų stovyklose. Jis yra plačiai apkeliavęs šokdamas tautinius šokius.

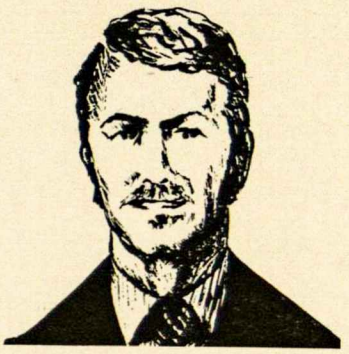

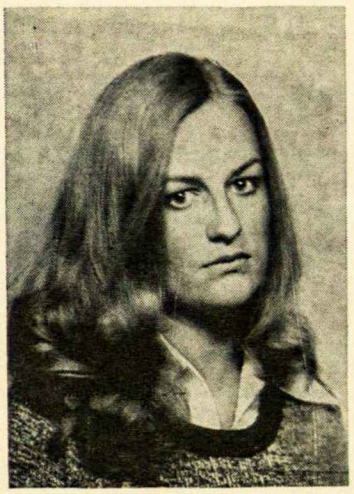

Gražina Sviderskaitė trečius metus studijuoja biologiją Akrono Universitete. Dabar ji eina užsienio korespondentės pareigas ir bando palaikyti kuo artimiausius ryšius su tolimesnėmis moksleivių kuopomis. Gražina labai domisi žiemos sportu ir ypatingai mėgsta slidinėti.

Darbšti protokolų-korespondencijos sekretorė **Ramunė Širvaitytė** yra baigusi Baldwin-Wallace College su psichologijos bakalauro laipsniu. Ji dirbo sąžiningai moksleiviuose ir uoliai ėjo sekretorės pareigas Klevelando studentų draugovės valdyboje. Ramunė ypatingai daug laiko pašvenčia savo registruotos gailestingos sesers darbui.

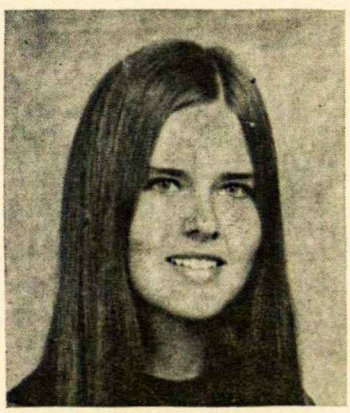

Aplinkraščių sekretorė **Rita Balytė** yra pirmų metų studentė Ursuline College. Šiuo metu ji studijuoja prancūzų ir ispanų kalbas, o vėliau ims politinius mokslus. Pernai ji buvo moksleivių Maironio kuopos korespondentė ir, kaip kiti Centro valdybos nariai, keliavo su Grandinėle įvairiose vietovėse Amerikoje ir Europoj. Rita yra baigusi lituanistikos pedagoginius kursus. Laisvalaikį ji skiria mielam menui.

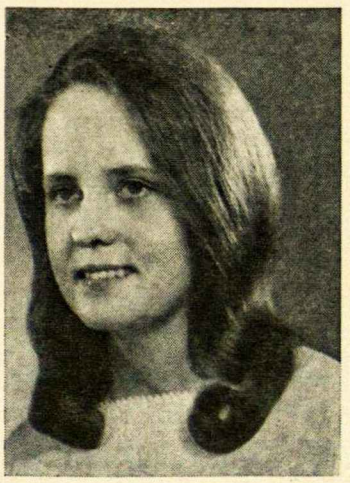

Danguolė Tamulionytė, gilių mokslų mūsų patarėja, ruošia daktarato laipsniui nagrinėjimą 19-to amžiaus prancūzų rašytojo Flobert romano. Ji šiuo laiku lanko Western Reserve Universitetą. Danguolė jau ilgą laiką dirba aktyviai Klevelando ateitininkuose. Ji yra buvusi sekretorė MAS ir SAS centro valdybose. Danguolė paaukoja savo retą laisvalaikį mokytojaudama Vyskupo Valančiaus lituanistinėj mokykloj.

R.B.

Vatikano sekretoriatas nekrikščionių reikalams turėjo savo metinį suvažiavimą, kuriame pop. Paulius VI pareiškė, kad meilė ir pagarba kiekvienam žmogui, nesvarbu kokie būtų jo įsitikinimai, gali nugalėti per šimtmečius susikaupusį nepasitikėjimą. Jis išreiškė viltį, kad visos didžiosios religijos greit susiburs bendrai žmonijos tarnybai, laisvei ir kilnumui. Šių metų suvažiavimo tema: "Klausytis ir mokytis" iš mahometonų, budistų, hindusų bei kitų nekrikščioniškų religijų žinovų. Šiame suvažiavime nebuvo pačių nekrikščionių atstovų. Trys nekrikščionys kalbėtojai dėl įvairių priežasčių neatvyko: ceilonietis buvo gydytojo sulaikytas paskutinę minutę, indietis negalėjo atvykti dėl vizos išdavimo komplikacijų, o iš afrikiečio nesulaukta jokio atsiliepimo po duotojo pirminio sutikimo. Suvažiavimo rezultatas — krikščionys vieni kitiems aiškino ką jie mano, kad nekrikščionys galvoja. Ateityje numatoma tokius suvažiavimus daryti ne Romoje, o kokioje nors nekrikščionims artimesnėje aplinkoje.

Religinių dalykų pavertimas sensacingomis žiniomis buvo smarkiai Vatikano sukritikuotas. Ta proga Vatikano socialinių ryšių komisija pranešė, kad ateinančių metų birželio 1 d., Komunikacijų Dienos proga, bus parinkta tema, kad būtų atkreiptas tinkamas dėmesys į dvasinių vertybių reikalingumą mūsų amžiui, kuris linkęs nuvertinti dvasines vertybes. Komunikacinės priemonės esą irgi prie šios linkmės prisidedančios, tuo būdu griaudamos žmoguje šventumo bei dvasingumo pajautimą. Komunikacinės priemonės neturinčios tenkintis vien konstatavimu gyvenimo tokio, koks jis yra, bet turėtų imtis pozityvių veiksmų žmogaus ir jo aplinkos kilninimui.

Jei anglikonai ir katalikai susijungs, nei vieni, nei kiti neturės atsisakyti savitų tradicijų. Taip pareiškė kard. Jan Willebrands, Vatikano krikščionių vienybės sekretoriato pirmininkas, savo paskaitoje Lambeth rūmuose, oficialioje anglikonų arkiv. Michael Ramsey rezidencijoje. Tos paskaitos klausėsi specialiai anglikonų arkivyskupo sukviestieji svečiai. Kardinolas, peržvelgęs abiejų Bendrijų santykius nuo 1959 metų, pabrėžė, kad vienybė turinti būti organiška, bet jokiu būdu ne organizacinė. Organišką vienybę jis suprantąs kaip vienybę Kristuje ir Jo Evangelijoje.

Italijoje Šv. Rašto specialistai, suvažiavę Romon studijų savaitei, buvo priimti pop. Pauliaus VI, kuris juos sveikindamas pagyrė, kad į savo suvažiavimą pasikvietę ir moralinės teologijos specialistus. Bendradarbiavimas tarp Šv. Rašto ir moralinės teologijos specialistų, pasak jo, galįs pristatyti žmonijai Šv. Raštą kaip tikrąjį pagrindą žmogaus elgesiui. Tai gražus bendradarbiavimo pavyzdys ir kitoms mokslo sritims, nes šiais specializavimosi laikais be tokio bendradarbiavimo ilgai nebus galima apsieiti nė vienoje srityje.

Tikėjimo ugdymas ypatingai reikalingas šiais laikais — pareiškė popiežius Paulius VI tikintiesiems Šv. Petro bazilikoje. Tikintieji negalį pasiduoti šiuolaikinei pasaulio dekadencijai, kuri absurdiškai kalba apie Dievo mirtį. Sekuliarizmas, ateizmas ir atsakomybės už savo veiksmus sumenkėjimas yra tikėjimo stokos pasekmės.

Katalikų Bendrijos Prancūzijoje vadovybė oficialiai papeikė seselių leidžiamą bei redaguojamą žurnalą "Echanges". Ypatingai buvo iškritikuoti du straipsniai:

vienas per laisvai žiūrėjo į aborto klausimą,o kitas davė visiškai kitokią lytingumo sampratą, negu mokoma Kat. Bendrijos. Šio žurnalo redaktorė yra 55 m. amžiaus ses. Francoise Vandermeersch. Paskutiniu metu šio žurnalo prenumerata pradėjo gerokai kristi.

Šveicarijoje parlamento kantonų atstovybė priėmė vyriausybės pateiktą pasiūlymą panaikinti 124 metų senumo įstatymą, draudžiantį jėzuitams darbuotis švietimo ir religijos mokymo srityse Šveicarijoje. Parlamento valstybės taryba šį pakeitimą priėmė jau anksčiau. Nors tas draudimas iki šiol galiojo, tačiau praktikoje paskutiniu metu vyriausybė jau leido jėzuitams gyventi ir darbuotis Šveicarijoje.

Olandijos katekizmas jaunimui, vartotas per paskutiniuosius dvejus metus vyskupų Uberto Ernst ir Johannes Bluyssen vyskupijose, Vatikano potvarkiu uždraustas. Bendrą to uždraudimo dokumentą paskelbė kunigų kongregacija, vadovaujama kard. Wright, ir doktrinos kongregacija, vadovaujama kard. Šeperio. Dokumentas pabrėžia, kad po atidaus patikrinimo rasta, jog katekizme yra daug svarbių trūkumų.

Tikėjimas ir malda yra būtini elementai vienuoliniam gyvenime — pareiškė kard. Idelbrando Antoniutti, perspėdamas saugotis kai kurių reformų, vedančių į papročius, prieštaraujančius vienuolijų konstitucijoms. Ypatingai jis pabrėžė vienuoliams besąlyginio atsidavimo Dievui reikalą. Taipogi, jo manymu, negali būti jokio vienuolinio gyvenimo be atsidavimo Katalikų Bendrijos ir vienuolijos vadovybei. Kard. Antoniutti, vienuolinių bei pasaulietinių įstaigų kongregacijos prefektas, pagyręs visą eilę gerų reformų, perspėjo tuos, kurie siūlo įtarinos vertės reformas. Primindamas, kad šio laikotarpio jaunimas daugiau nei bet kada veržiasi į įsipareigojimus, atsisakančius patogaus, linksmo gyvenimo, kardinolas skatino vienuolius vertinti evangeliškojo gyvenimo vertybes, tarnaujančias artimui nuolatiniu darbu, malda, neturtu, skaistybe ir paklusnumu.

Vienuolinio gyvenimo krizė esanti tokia gili, kad dabar esą galima kalbėti ne apie vienuolijų atsinaujinimą, o apie jų dekadenciją — pareiškė kard. Jean Danielou SJ, Vatikano radijui duotame pasikalbėjime. Krizė vienuolijose pasireiškianti įvairiose srityse. Evangeliškieji patarimai, kaip neturtas, skaistybė ir paklusnumas, nebelaikomi pasišventimu Dievui, o vertinami tik sociologiniu bei psichologiniu požiūriu. Rūpinamasi neatrodyti turtingais, tačiau asmeninio neturto nebėra. Grupiniai ginčai atstoja paklusnumą, o kovoje prieš formalizmą ir reguliarumą maldos gyvenimas esąs apleidžiamas. Pagal kardinolą, tai įvykę klaidingai aiškinant II Vatikano susirinkimo nutarimus. Suvažiavę Bendrijos tėvai raginę visus didesnei Evangelijos ištikimybei, pritaikant šio laiko aplinkybėms vienuolijų konstitucijas, tačiau klaidingas aiškinimas nuvedęs į institucijų bei įstatymų negerbimą, pasitenkinant spontaniškumu bei improvizacija. Dabartiniai reformatoriai pamiršę, kad net ir aplinkybėms keičiantis pagrindiniai žmogaus ir Katalikų Bendrijos struktūriniai elementai pasilieka tie patys. Jo manymu, vienintelė išeitis būtų sustabdyti dabartinę klaidingą reformą, vykstančią vienuolijose, ir nurodyti daromas klaidas.

Benediktinai vienuoliai iš Ampleforth, Belmont ir Douai abatijų, susirinkę Coventry anglikonų katedroje, sugiedojo mišparus. Jų mišparai paskutinį kartą toje katedroje buvo skambėję prieš 434 metus, kai Anglijos Katalikų Bendrija dar nebuvo atsiskyrusi nuo Romos.

Eilė Katalikų Bendrijos vyrų, pasak kard. Pericle Felici, II Vatikano susirinkimo dokumentų interpretavimo komisijos pirmininko, savo aiškinimais veda tikinčiuosius ne ta linkme, kurią siūlo II Vatikano susirinkimo dokumentai. Jis perspėjo visus katalikus stengtis žiūrėti į viską

objektyviai ir nesiduoti suvedžiojimams. Į suvedžiotojų eiles jis įrikiavo eilę teologų.

Austrijos katalikai ir protestantai susijungė bendrai kovai prieš Jehovos liudininkus, kurie ten veda ypatingą propagandinę kovą prieš krikščionis.

Tarptautiniame eucharistiniame kongrese Sydnėjuje, Australijoj, 1973 m. vasario 18—25 dienomis dalyvaus ir pop. Paulius VI. Jis dalyvavo paskutiniuose dviejuose kongresuose Bombėjuje ir Bogotoje.

Š. Vietname naujieji kandidatai į kunigus dabar ruošiami senovišku, prieš Tridento susirinkimą naudotu metodu. Kandidatas gyvena su dviem ar trim vyresniais kunigais ir per keletą metų iš jų gauna teorinius bei praktinius pamokymus.

Dauguma vietnamiečių yra nusistatę prieš komunistus, pasak belgo kun. Raymond de Jaegher, kuris daugelį metų praleido Kinijoje, o iš ten komunistų išvarytas, nuo 1954 iki 1964 metų darbavosi P. Vietname. Neseniai lankydamasis P. Vietname jis kalbėjęsis su devyniais P. Vietnamo vyskupais, kurie visi vienodai pareiškė, kad katalikai ten nenori taikos bet kokia kaina. Jie nori laisvos taikos. Jų manymu, daugelis katalikų būtų išžudyta, jei komunistai užimtų P. Vietnamą.

Nicolae Ceausescu, Rumunijos kompartijos gen. sekretorius, iškritikavo universitetų dėstytojų ir studentų elgesį. Esanti gėda, kai Kalėdų metu galima matyti studentų draugijų bei komunistinių jaunimo organizacijų narius, klūpančius pirmose bažnyčių eilėse. Esą jam sunku suprasti, kaip dabartiniai ir ateities komunistai mokslininkai gali tikėti, jog lietus priklauso nuo Dievo.

Jugoslavijos komunistinė valdžia sustabdė Zagrebo vyskupijoje

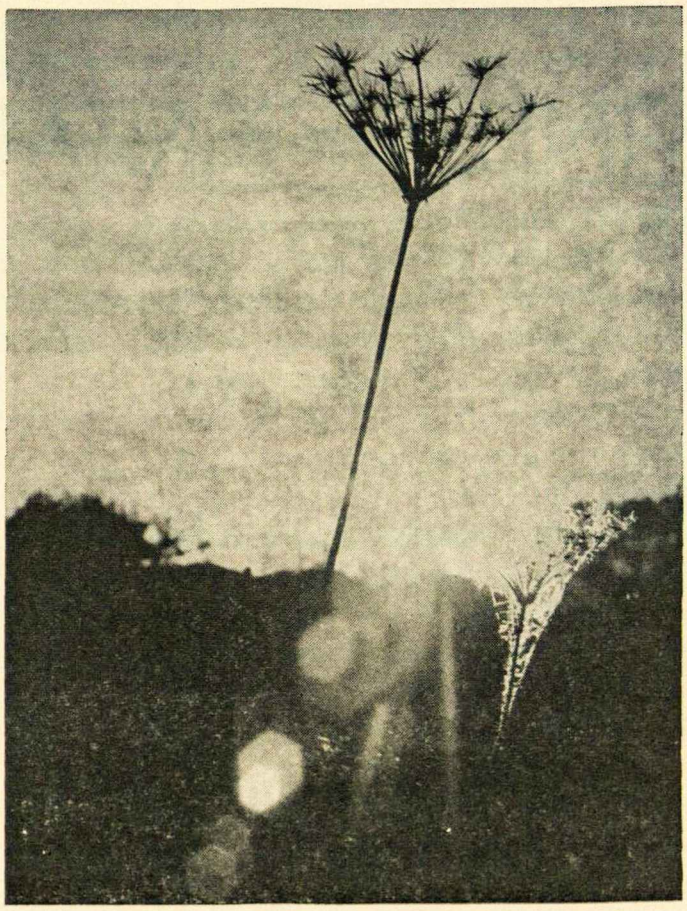

ėjusį katalikišką žurnalą "Glas Koncilia" už pasisakymą vedamajame, kad valdžia žinanti, kaip išleisti neteisingus įstatymus katalikams, kurių jie negali laikytis. Tikintysis tuo atveju turįs verčiau pasirinkti mirtį, o ne paklusnumą įstatymams.

Vatikano ir raudonosios Kinijos santykiai palaispniu gerėja, pasak Milano dienraščio. Pekingas labai nori santykius visai sunormalinti, tačiau kai kurios sąlygos Vatikanui nėra priimtinos. Pavyzdžiui, Kinijos komunistai reikalauja, kad Vatikanas pripažintų 48 vyskupus, kurie Kinijoje buvo konsekruoti be Vatikano žinios bei sutikimo. Be to, iškelia nepriimtinus reikalavimus Taiwano atžvilgiu.

Kardinolai Krol ir Wright buvo nuvykę į Lenkiją dalyvauti metinėse kunigo Maksimilijono Kolbe OFM Conv. paskelbimo palaimintuoju. Tarp kitų užsieniečių svečių buvo kard. Paolo Bertoli iš Vatikano ir arkiv. Peter Širajanagi iš Japonijos. Kard. Krol, kurio tėvai yra gimę Lenkijoje, buvo pagrindiniu koncelebrantu Mišiose, laikomose buvusioje koncentracijos stovykloje, kurioje žuvo palaimintasis Maksimilijonas Kolbe.

Ateitininkų Federacijos posėdis įvyko spalio 28 - 29 d. d. Toronte. Posėdžio tema buvo "Ateitininkų misija" apie kurią paskaitą skaitė kun. Stasys Yla. Anot jo, ateitinininkų misija esanti artėjimas į Kristaus misiją ir tos misijos tęsimas. Buvo iškeltos SAS problemos. Studentų veiklos gaires pristatė Eligijus Sužiedėlis ir Gabija Juozapavičiūtė. Federacijos vadas prof. J. Pikūnas padarė pranešimą apie Federacijos vado rinkimus ir apie ateitininkų biblioteką, kurią sudarytų knygų forma leidžiami įvairiom ideologinės linkmės temom parašytų straipsnių rinkiniai. Posėdžiui vadovavo Federacijos tarybos pirm. kun. Gediminas Kijauskas SJ.

AVINĖLIS – KARALIUS

Sesuo
Marija
Palmira

"Nužudytasis Avinėlis yra vertas galybės, dievybės, išminties, stiprybės ir garbės. Tebūna Jam garbė, ir Jis teviešpatauja per amžius". (Kristaus Karaliaus Šventės Mišių įžanginis priegiesmis). "Visa yra sukurta per Jį ir Jam. Jis yra pirm visa ko, Ir Juo remiasi visų dalykų buvimas" (Iš antro šios šventės skaitymo.) "Jis perkėlė mus į savo mylimojo Sūnaus karalystę".

Šios dienos liturgija iki Evangelijos prisagstyta karališkų terminų, gilios pagarbos ir išaukštinimo Kristui Karaliui. Visa taip pakilu, didinga ir tikra, kad Jis yra vienintėlis Karalius. Ypatingai antrasis šios dienos skaitymas savo kulminacija pasiekia pačias aukštybes. — "Jėzus Kristus yra neregimojo Dievo atvaizdas, gimęs anksčiau už visą kūriniją. Per Jį sukurta visa danguje ir žemėje, tai, kas matoma ir kas nematoma, Sostai ir Viešpatystės, Kunigaikštystės ir Valdžios. Dievas panorėjo, kad Jame būtų tobulumo pilnatvė ir, kad per Jį sutaikintų su savimi visą kūriniją, kad Jo pralietu krauju ant kryžiaus būtų atnešta taika viskam, kas yra žemėje ir danguje".

Antrojo skaitymo pabaigoj jau leidžiamasi į žmogiškąjį Kristaus gyvenimą. Kokiu būdu ir kokia kaina Jis mus suvienijo su savo karališkąja ir dieviškąja kilme. Evangelija peršoka visas didybes ir sustoja prie Kristaus Kryžiaus ir kančios Kalvarijos kalne. Yra nuostabu ir beveik nesuprantama, kodėl liturgija daro šiuos pagarbius šūksnius ir tuojaus kreipia mūsų žvilgsnį į kryžių su užrašu: "Virš Jo buvo įrašas, 'Šis yra žydų karalius'". Evangelija ištisai kalba apie jo baisią kančia ant kryžiaus.

Jei šios dienos liturgija nevengia tai iškelti gal gerai ir mums prie tų ar panašių tekstų sustoti.

"Tu pasakei, aš esu Karalius. Bet mano karalystė ne iš šio pasaulio". — pasakė Kristus Pilotui. Po šių prisipažinimo žodžių praėjo vos kelios valandos sunkios ir neišsakomos kančios ir Kristus mirė "Mirė Dievas, visatos karalius". Yra istorinis faktas, tikėjimo tiesa, kad Kristus mirė.

Jis mirė. Valdovas, Viešpats, Kūrėjas ir Palaikytojas matomo ir nematomo pasaulio. Mirė ne žmogaus teismo

sprendimu, ne nuo budelio jėgos, ne nuo grėsmingos aplinkos, bet laisvu valdovišku apsisprendimu. Kristaus mirtį apsprendė ne Judas, ne Pilotas ir ne Romėnų kariai, ją apsprendė meilė žmogui. Jo mirtis yra kaip didžioji dovana mums kiekvienam asmeniškai. Mes visi turime teisę tą dovaną priimti. Tai yra nuostabu. Ir šia nuostabia Dievo dovana remiasi kiekvieno mūsų gyvenimas, kuris bus atžymėtas nemirtingumu. Kai buvo nukryžiuotas ir mirė Kristus, pasaulio Valdovas, tiems kurie nenori mirti, o nori džiaugtis nesibaigiančio gyvenimo giedria realybe, mirtis neteko gąsdinančios ir žudančios jėgos. Tiems ji yra tik užmigimas ir atsibudimas, mirtį nugalėjusio Valdovo triumfe.

Nedrąsu ir netikslu, mūsų žmogišku žvilgsniu žvelgiant, daryti sprendimą. Gal tektų tik pasvarstyti klausimą: kas yra nuostabiau — pasaulio sukūrimas, kuris galima pavadinti kaip dieviškos, kūrybiškos meilės išraiška, ar Kristaus — Dievo, mūsų Valdovo, visatos Karaliaus mirtis, už žmogaus gyvenimą? Yra ' klausimas vertas gilaus įsimąstymo, mūsų dvasios gelmėse suvirškinimo ir radimo atsakymo sau. Po Didžiojo Penktadienio mūsų žemėje prasiskleidė nauji dvasiniai žiedai. Pirmieji krikščionys, kai kurie iš jų savo rankomis Jį lietę ir savo ausimis girdėję Kristaus Karaliaus žodžius ant kryžiaus, šito fakto pažadinti, leidosi žvėrių sudraskomi. Ne tik tikėjo, bet stačiai žinojo, kad ši mirtis jiems yra kaip dovana, kaip malonė, kuria jie nedelsdami naudojasi.

Sąmoningas tikinčiojo pažvelgimas į kryžiaus paslaptį, tai žingsnis link Evangelijos. Šį žingsnį ne visi padaro. Šitam kely nėra didelių minių. Čia yra tik nedaugelis. Kristaus Valdovo viešpatavimas prasidėjo Kalvarijos kalne. Tas kalnas nebuvo puošnus, gėlėtas, apstatytas patogiais poilsiautojų suoliukais. Tai buvo grubi vieta, aptaškyta žudomųjų krauju ir ašarom. Tarp akmenuoto paviršiaus gal matėsi anksčiau nužudytųjų kaulai. Kalvarijos kalne buvo konkrečiai įgyvendintas Kalno Pamokslas visam pilnume. Čia buvo Evangelijos plitimo ir Kristaus karaliavimo užuomazga. Šitoks Kalno pamokslas miniai ir miniažmogiui nesuprantamas. Minia gali suvokti Kristų Galilėjos Kanoj, vandenį paverčiantį vynu; prie Genezereto ežero dauginantį duoną, tildantį audras. Po duonos padauginimo minia norėjo Kristų apšaukti karaliumi, bet Kristus nesileido nuo čia pradėti savo karaliavimo. Šituo keliu eina mirtingieji karaliai, kuriuos atžymi istorijos puslapiai. Žmonių širdis jie menkai tešildo.

Todėl minios žmogus sunkiai supras ir paseks Kristų, kviečiantį parduoti visa, atsisakyti net savųjų ir, atėjus, jį sekti. Minios žmogus, gal mūsų terminu modernus žmogus, iš Kristaus ir jo Evangelijos pasisavina tik nuolaužas, tik trupinius, kurie jam patinka, kurie turi kiek saldumo. Modernusis nesuvokia iš kur trykšta Kristaus Karaliaus spinduliavimas, kuris elektrizuoja idealsistus ir šventuosius darbui, aukai, atgailai. Minia bijo kančios. Ji bijo viso kas tik turi bent truputį kietumo, dyglių, nors tai būtų didelės vertybės. Kančios ir aukos normaliai bijo kiekvienas mirtingasis, ir todėl šalia Kristaus Karaliaus kryžiaus stoja nedaugelis. Tačiau dėl to netenka nusiminti. Kristus Karalius ir Jo Sužadėtinė Bendrija kovoja ir laimi ne tiek gamtine persvara, kiek antgamtine verte. Būdamas žemėje Jis pasirinko ne dvyliką tūkstančių, bet tik dvyliką ir su jais, su šia dvylika išėjo į istorines platumas atnaujinti žemės veidą. Kristaus Valdovo karalystė žemėje plinta ne kiekybe, bet kokybe.

Kristus visatos ir mūsų asmeninis Valdovas nesustoja prie kryžiaus ir nepasilieka mirtyje. Jis žengia į Prisikėlimą. Kristaus karaliavimas prasidėjo ant kryžiaus žmonijos atpirkimu, bet triumfališkai išsiskleidė Velykų rytą, nuspalvintą prisikėlimo lelija.

Kristaus atpirkimu naudojasi visas Mistinis Jo Kūnas. Nei vienam žmogui nepritruks Jo malonės. Kiekvienas galės semtis ir išaugti iki herojaus, iki šventojo. Lygiai ir Kristaus prisikėlimas yra išskaidytas visų mūsų gyvenimuose. Mūsų tikėjimas į prisikėlusį Kristų, visatos Karalių yra jėga stipresnė nei atomas. Ta jėga nugali dvasines kliūtis — mūsų silpnybes. Mus pripildo nenugalima viltim ir ryžtu eiti pirmyn gėrio link. Man atrodo, esame užmetę studiją apie Prisikėlusį Valdovą, apie tai, kad Jo triumfe yra įsiaustas kiekvieno mūsų gyvenimą. Neretai mus gaubia nusiminimas. Baiminamės ir tenkinamės tik mažmožiais, kuriuos mums dalina šis gyvenimas, o pamirštame mūsų Valdovo Kristaus rūpestį mumis kiekvienu asmeniškai. Jis žino mūsų vardus. Ką reiškia dienos nepatogumai, jei už jų kvepia prisikėlimo lelija. Šiąja lelija esame kiekvienas. Taigi, nevilties šešėliams mūsų gyvenime neturėtų būti vietos. O visgi tos nevilties tenka pastebėti daug. Žmogus savaitės bėgyje keliauja pareigų keliu. Jos tarsi užgožia vidaus pasaulį, nuveda į darbovietes, kurių aplinka mums netenka daug rūpintis. Ir tai mus veda tarsi automatiškai. Penkias dienas mes varomės pirmyn, stumiami tam tikrų įsipareigojimų. Bet savaitgaliais, bent jaunimo tarpe, atbunda kitas pasaulis. Laisvesnėse valandose prasiveržia gilus nerimas, nepasitenkinimas savimi, aplinka, globėjais ir draugais. Atsiveria gilios kančios šaltiniai. Ieškom ir nerandam atramos, kuri mus palaikytų. Pasidairę po šiandieninį pasaulį turim pripažinti, kad nusiminimas yra būdingiausia dabartinio žmogaus žymė. Tai parodo nelaiku nutrauktų gyvybių statistika, svaiginimasis narkotikais, kad išsivadavus iš neramaus vidaus. Žmogus negali gyventi beprasmybėje, lyg nuolatiniam kritime į nežinią. Jam reikia atramos. Ir mes esam pasinešę ieškoti tų atramų, kad tik neliktume vienišume, kad savo negalėse turėtume ramstį. Tuo ramsčiu kartais pasirenkam draugą, kartais psichologą, kartais tam tikrą grupę žmonių. Visa šita gerai. Bet nepamirškime, kad žmogaus problemos būna tokios intymios, taip apraizgiusios mūsų vidinį pasaulį, kad nei geriausi draugai, nei psichologai negali pilnai atnarplioti ir mums padėti kiek esam reikalingi. Čia reikia tokio įžvalgumo kuris padėtų iš vidaus. Reikia žvilgsnio prašokančio žmogiškąjį pajėgumą. Šitą pajėgumą Kristus turi visam pilnume. Jei mes Kristų įsileisime į savo gyvenimą, su juo bandysim spręsti savas problemas, mes pamažu, po truputį nurimsime, pailsėsime dvasiniai, suvesime save vienybėn su Juo ir broliais. Mums reikia pasidaryti viena Kristuje.

Kaip mes bestudijuosime Kristaus asmenį, mes visada rasime naujos jėgos, tarsi pavasariško šviežumo, kuris sielą kelia, gaivina, naujai praplečia. Kristų gali studijuoti giliausi teologai, krikščioniškoji era gali tęstis milijonus metų, visvien Kristus liks neišsemtas, iš Jo kaip iš neišsenkamos gelmės liesis naujos srovės, pripildančios kiekvieną širdį, kiekvieną protą, pagal pajėgumą tą šviesą ir tiesą priimti.

Negalima pamiršti, kad ir po prisikėlimo Kristus keliauja su mumis giliam paprastume, kaip anuomet su Emaus mokiniais, kurie jo nepažino. Mums nepakanka žinoti, kad Kristus gyveno kada nors, kad Jis po prisikėlimo, kaip aprašo Šv. Jonas apaštalas, prie Genezereto ežero sukūrė ugnį, iškepė žuvies ir pakvietė apaštalus pusryčių. Mums reikia Jį praregėti dabar, savom akim ir savam gyvenime. Mums šiandien reikia sėstis su Juo, praregėti Jį prisikėlusį, pergyventi šią pergalę kaip savą. Jeigu Kristus Karalius yra prisikėlęs, tai ir žmogus, Jo paveikslas, yra pašauktas prisikelti ir gyventi. Tada šio gyvenimo kančia ir mirtis tampa ne ardančiu, bet statančiu veiksniu. Visa mūsų būsena šioje žemėje darosi prasminga,

džiugi, snuspalvinta Prisikėlimo sekmadienio varsomis. Velykų sekmadienį, stovėdami prisikėlusio Jėzaus ir Valdovo akivaizdoje, pergyvename visą Jo pirmesnį gyvenimą ir savo dabartinį, kaip pasiruošimą prisikėlimui. Prisikėlimas, kaip atbaigiamasis įvykis, meta šviesą ant kryžiaus ir tuo būdu pakeičia jo prasmę, suteikdamas jam kitokio pobūdžio, negu jis turėjo prieš Kristų. Taip lygiai ir mūsų asmeninis gyvenimas atsistoja visai kitoje plotmėje. Nusiminimui (nuoboduliui), o juo labiau nevilčiai nėra vietos. Betkokia depresija turėtų sutirpti Velykų varpų skambesy.

Kai be gilesnio žvilgsnio į Prisikėlusį Kristų Karalių, be gilios ramybės einančios iš Jo artumo, mes žvelgiam į dienos problemas, mes imame labai baimintis. Nemažai jaudinamės ir nerimstam dėl povatikaninės Bendrijos padėties, manydami, kad Bendrija griūna. Ji negriūna ir negrius. Ji stovi ant uolos, tvirtose, nenugalimose Kristaus Valdovo rankose. Jei krinta ar susvyruoja, tai ne Bendrijos uola, o tik atskiri jos nariai, kaip šakelės. Gaila jų, nes Mistiniam Kristaus Kūne kiekviena šakelė, kiekvienas narys turi savą paskirtį iš Kristaus, ir jei tas narys atsisako tos paskirties vykdymo, Mistinis Kristaus kūnas tarsi suvirpa, nusigąsta. Tačiau net ir visas pragaras yra persilpnas nugalėti mūsų Valdovą. Matydami vystančią šakelę giliau ir nuoširdžiau melskimės ir atgailokime. Maldos ir atgailos syvai persilies ir gal atgaivins, atšviežins bevystančią šakutę. Gal jai naujai sušvis Prisikėlusio Valdovo pergalė. Jo spinduliai tenegęsta mūsų viduje. Spindėkime savam kely ir švieskime tamsos gaubiamiems.

Prieš Kristaus prisikėlimą Jo apštalai buvo labai nusiminę. Vieni užsirakino dėl žydų baimės, kiti, nusiminimo gaubiami, keliavo į Emaus. Bet, kai Prisikėlęs Kristus buvo atpažintas, mokiniai įgavo neišsenkančios energijos. Jie nešė tą pergalės žinią į visą žinomą ir pasiekiamą pasaulį. Argi mūsų padėtis neprilygsta jiems, **mačiusiems Kristų?** "Mes žinome, kad Kristus mirė ir prisikėlė", sako Šv. Paulius. Kristau, mes žinome, kad Tu mus atpirkai ir prisikėlei. Įžiebk mumyse vilties ir džiaugsmo spindulį, kad mes įžiebtume savo brolius, Kad tikėjimas įsiliepsnotų širdyse kaip visa kelianti banga, kuri nuplauna liūdesį, apatiją. "Jis bus didis ir bus vadinamas Aukščiausiojo Sūnumi. Viešpats Dievas duos Jam Jo tėvo Dovydo sostą: Jis karaliaus Jokūbo namuose per amžius, ir Jo karaliavimui nebus galo". (Luko I,32—34).

Kristau mūsų Karaliau, mes susirinkome Tave pagarbinti, padėkoti ir viešai išpažinti savuoju Valdovu. Pasilik su mumis ir vadovauk kiekvienam atskirai, mūsų šeimoms, parapijoms ir mūsų kenčiančiai ir persekiojamai tautai. Įžiebk mumyse ugnį, kurią įžiebei Sekminių dieną apaštalų širdyse. Teskamba mūsų sielose gėrio pergalė. O Valdove, Tau garbė ir padėka. Aleliuja!

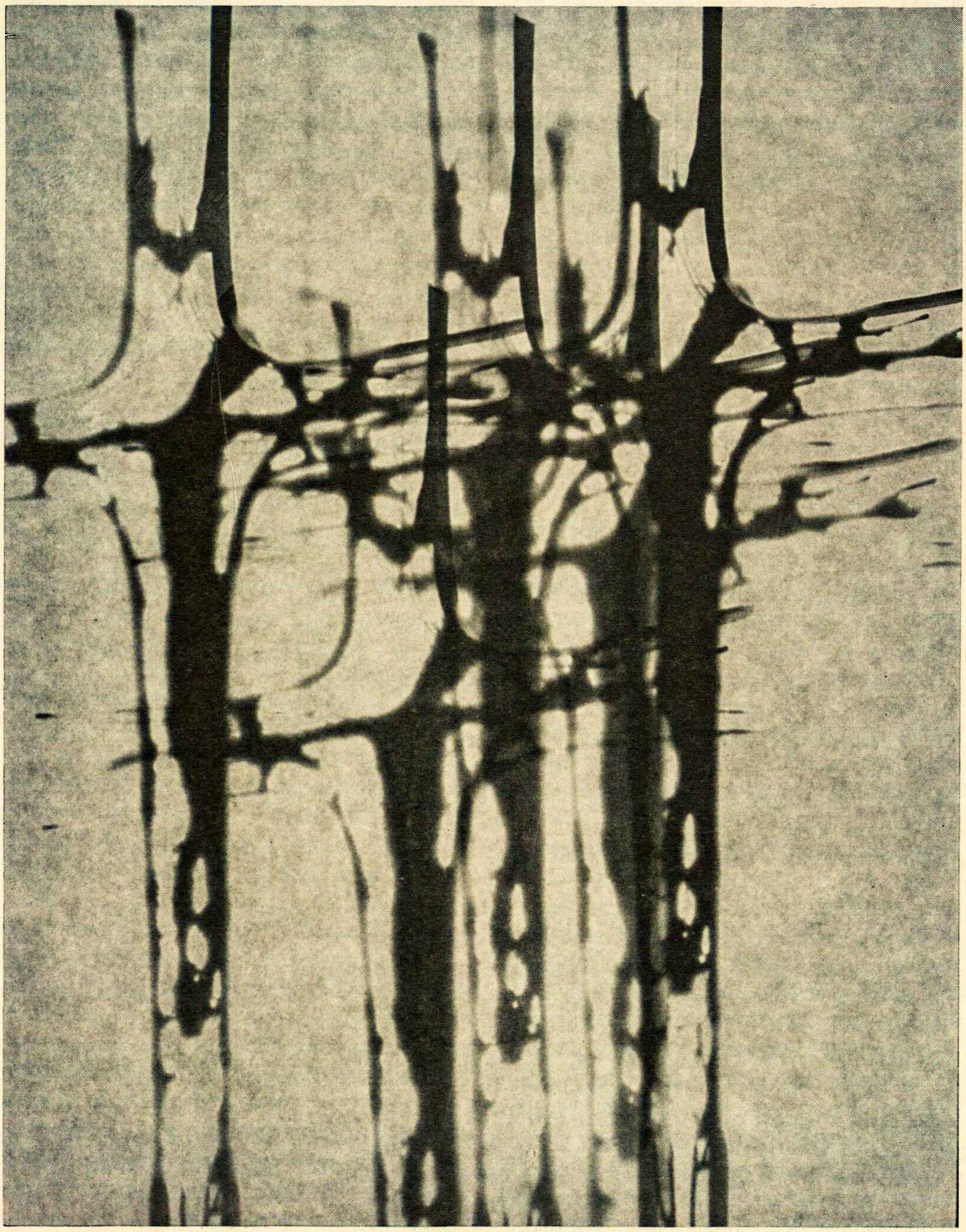

266

Dabartiniai jaunimo sąjūdžiai

Kun. dr. Pr. Gaida

(Tęsinys iš praeito numerio)

Kaip vertinti?

Ką manyti apie tuos sąjūdžius? Pirmiausia žvelkime į "Jėzaus Sąjūdį". Jis yra labai miglotas. Jam priklauso daugiausia protestantinių sluoksnių vidurinės klasės jaunuoliai, kurie yra perėję per hipių sąjūdį ar gimininga grupes. Tame sąjūdyje yra gerų norų, geros iniciatyvos suartėti su Kristumi, bet netrūksta ir iškrypimų. Toronto dienraštis "The Globe and Mail" (1972.II.24) rašė apie tėvų susirūpinimą savo vaikais, kurie yra pakliuvę į tą "Jėzaus Sąjūdį". Žurnalistas Kenneth Bagnell paskelbė straipsnį, sakydamas, kad "Jėzaus Sąjūdžio" nariai, šalia gerosios pusės, turi ir blogąją. Jie skatina savo narius atsisakyti tėvų, pabėgti iš šeimų, atsisakyti darbo, mokslo. Tai yra labai negatyvi sąjūdžio pusė ir verčia tėvus labai susirūpinti. Yra šimtai tėvų, kurie, pilni nusivylimo, ieško savo vaikų to sąjūdžio grupėse. Pagal minėtąjį žurnalistą, Toronto grupėje gyvena vienos šeimos duktė, kuri tapo tiesiog robotu — neteko savarankiškumo. Ji kartais paskambina į namus, bet su tėvais negali susikalbėti. Jei tėvai ko nors klausia, ji cituoja Šv. Raštą — vieną arba kitą posakį, išmoktą toje grupėje. Kartą toji duktė atėjusi aplankyti tėvų į namus lydima vieno grupės nario. Norėjo pasiimti drabužių bei kitų reikmenų. Ir kai tėvai bandė pasikalbėti su ja, atsakinėjo daugiausia palydovas. Net ir tada, kai tėvai bando ja aplankyti grupės būstinėje, Toronte, dažniausiai gauna atsakymą, kad jos nėra, o jeigu ir suranda, tai ateina ir palydovas. Į tėvų klausimus atsako ne tiek jų dukra, kiek tas palydovas. Jos laiškai

kontroliuojami. Kai tėvai skambina telefonu, kartu su ja klauso kažkas kitas. Žodžiu sakant, mergaitė tapo savotiška verge, kuri, išmokusi keletą citatų iš Šv. Rašto, į viską atsakinėja jomis.

Prie negatyvios sąjūdžio pusės priklauso ir nusistatymas prieš autoritetą. Kaip ir hipiai, taip ir "Jėzaus Sąjūdžio" nariai, įskaitant ir "Children of God" grupę, nusistatę prieš bet kokį autoritetą: ir tėvų, ir mokytojų, ir kunigų, ir policininkų, ir kitų. Jie nori naujos visuomenės, kaip ir hipiai norėjo — visai laisvo gyvenimo. Ir dėlto jų tarpe tebevyrauja maišto, revoliucijos dvasia. Jų atsisukimas į Kristų taip pat yra paskatintas tos maišto dvasios, nes Kristus taip pat skelbęs revoliuciją. Dėlto jiems Kristus yra Didžioji Žvaigždė, Didvyris, Antžmogis. Kad Jis būtų Dievas, jie to oficialiai nesako. Tokia yra negatyvioji sąjūdžio pusė.

Bet argi nėra nieko gero tame sąjūdyje? Taip, yra. Yra ir gerų dalykų. Pirmiausia — atradimas religinės linkmės. Kaip vysk. Sheen sako, geriau tegul randa Kristų, negu Mao. Antra, pozityvus dalykas yra atradimas krikščioniškos bendruomenės dvasios — artimo meilės, bendros maldos. Trečia, geras pažymys, kad jie domisi Šv. Raštu, jį skaito, tik visa nelaimė, kad jie Šv. Raštą dažnai klaidingai supranta.

Oficiali nuomonė

Ką gi sako Katalikų Bendrija — Bažnyčia apie tuos sąjūdžius? Oficialaus sprendimo nėra, nes tai dar labai naujas dalykas. Dar nežinia kur tas sąjūdis pasuks. Jis prasidėjo nuo hipių ir atėjo iki Kristaus. Atėjo labai vingiuotu keliu. Ir kur jis dar toliau nuves, niekas negali pasakyti. Aplamai katalikų sluoksniuose manoma: gerai, kad jaunimas atranda Kristų, bet negerai, kad savaip suprastą Kristų. Jiems Kristus tėra "Superstar", bet ne Dievas. Sakoma, kad tas sąjūdis gali būti gera pradžia ateičiai. Priklausys, žinoma, nuo to, kaip jis toliau vystysis. Tas "Jėzaus Sąjūdis", nors skamba labai religingai, neįeina į Katalikų Bendrijos sudėtį — jis yra už jos ribų. Taip pat jis neįeina nė į protestantų Bendrijas. Tai atskiras sąjūdis, turįs savo religiją. Kitų religijų žmones nelabai toleruoja. Pvz. Toronte vienas sąjūdžio narys, kai turėjo susitikti su protestantų kunigu, net nenorėjo sveikintis, nes šis buvęs senosios santvarkos atstovas. Daugelis "Jėzaus Sąjūdžio narių, nors galbūt religingi žmonės, bet niekad nėra priklausę tikrajai Bendrijai — Bažnyčiai. Jie galbūt ir buvo krikštyti, bet visa tai liko užmiršta. Dabar jie priima naują krikštą, kurį vadina tikru. Jis esąs naujo gyvenimo pradžia.

Oficialios Bendrijos — Bažnyčios bando tą "Jėzaus Sąjūdį" palenkti į savo pusę. Kai kur organizuojamos specialios pamaldos su jų muzika, giesmėmis, su naujom formom, norint juos patraukti. Bet ar tai patrauks, yra didelis klausimas, neteikiąs daug vilčių. Tą patį bando ir protestantai. Pvz. Billy Graham stengiasi tą sąjūdį patraukti į savo pusę ir parodyti jiems tikresnį Kristų, negu jie iki šiol yra atradę. Tos linkmės taip pat yra evangelikų pastorius Bill Bright, veikiąs universitetuose. 1970 m. Illinojuje surengė kongresą. Dalyvavo 12,000 jaunuolių. Visi buvo užsidegę skleisti Kristų universitetuose. Sakė: "Mes per keletą metų atversime visą jaunimą, o per 10 metų — visą

pasaulį". Žinoma, tai labai gražus užsimojimas, bet ar jis įvykdomas, tenka labai abejoti. Atsivertimai į Kristų jaunimo tarpe yra labai dažnai laikinio pobūdžio.

Taip pat nėra oficialios Katalikų Bendrijos nuomonės apie sekmininkų sąjūdį. Amerikos katalikų vyskupai buvo paskyrę specialią komisiją, kurios nuomonė buvo gana nuosaiki. Vyskupai sekmininkų atžvilgiu laikosi gana rezervuotai. Vieni juos remia gana atvirai, bet dauguma laikosi labai atsargiai.

Šalia tų palankių balsų, yra ir labai kritiškų, nes atskirose vietovėse yra buvę neigiamų reiškinių, kilusių sekmininkų eilėse. Dėlto oficialus sprendimas vargiai ar bus greitai padarytas. Tie kritiški balsai prieš sekmininkų sąjūdį sako: "Jame yra gerų dalykų, bet yra daug pertempimo. Kai kur yra net nenormalių apraiškų, nes labai pabrėžiama emocinė pusė, kuri paskirus individus išstumia iš dvasinės pusiausvyros". Taip pat silpnoka yra jų teologija. Visa, ką jie skelbia, yra geri dalykai, bet jie jau yra Katalikų Bendrijoj. Reikia tik juos vykdyti, nesuardant visuotinės darnos. Sekmininkų išsiskyrimas, pabrėžiant tik kai kuriuos dalykus, sudaro pavojų nueiti sektos keliu.

Ko reikia?

Ne visus jaunimo sąjūdžius aprėpiau, jų gal būt yra daugiau, bet pasirinkau tik pačius ryškiausius. Mes, kaip lietuviai, žvelgdami į tuos visus sąjūdžius, galime pastebėti, kad jiems trūksta tvirto pagrindo, kurį turi ateitininkai ir skautai. Pastarieji, tiesa, veikia ir Š. Amerikoje, tačiau dėl savo specifiškumo apima tiktai nežymią dalį jaunimo, mažai tepasiekia akademinio jaunimo. Bet Amerika neturi ateitininkų (kalbama apie nelietuvius). Neturi tokios visuotinės organizacijos su tvirta vadovybe, aiškia ideologija, pritaikytais metodais ir ryškia linkme. Kol Amerika ir Europa neatras vėjų, į kuriuos galėtų įeiti religine prasme nusiteikęs jaunimas, nebus ir sąjūdžių, uždegančių visus jaunuolius. O tokio sąjūdžio reikia. Sąjūdžio, kuris parodytų jaunimui aiškų kelią, atidengtų religines vertybes, atskleistų tai, kas iš tikrųjų žmogų daro žmogumi, tai, kas iš tikrųjų yra jaunimo kelias, vedąs į šviesią ateitį.

HARMONIJA

RŪTA

Tamsūs, tylūs akordai
aidi iš lėto mano sieloj,
ir primena tai,
ką seniai norėjau pamiršti.

Liūdesio šydas supa mane:
esu nusiteikus
leisti laikui srovent pamažu,
ir liktis pati viena
su savim.

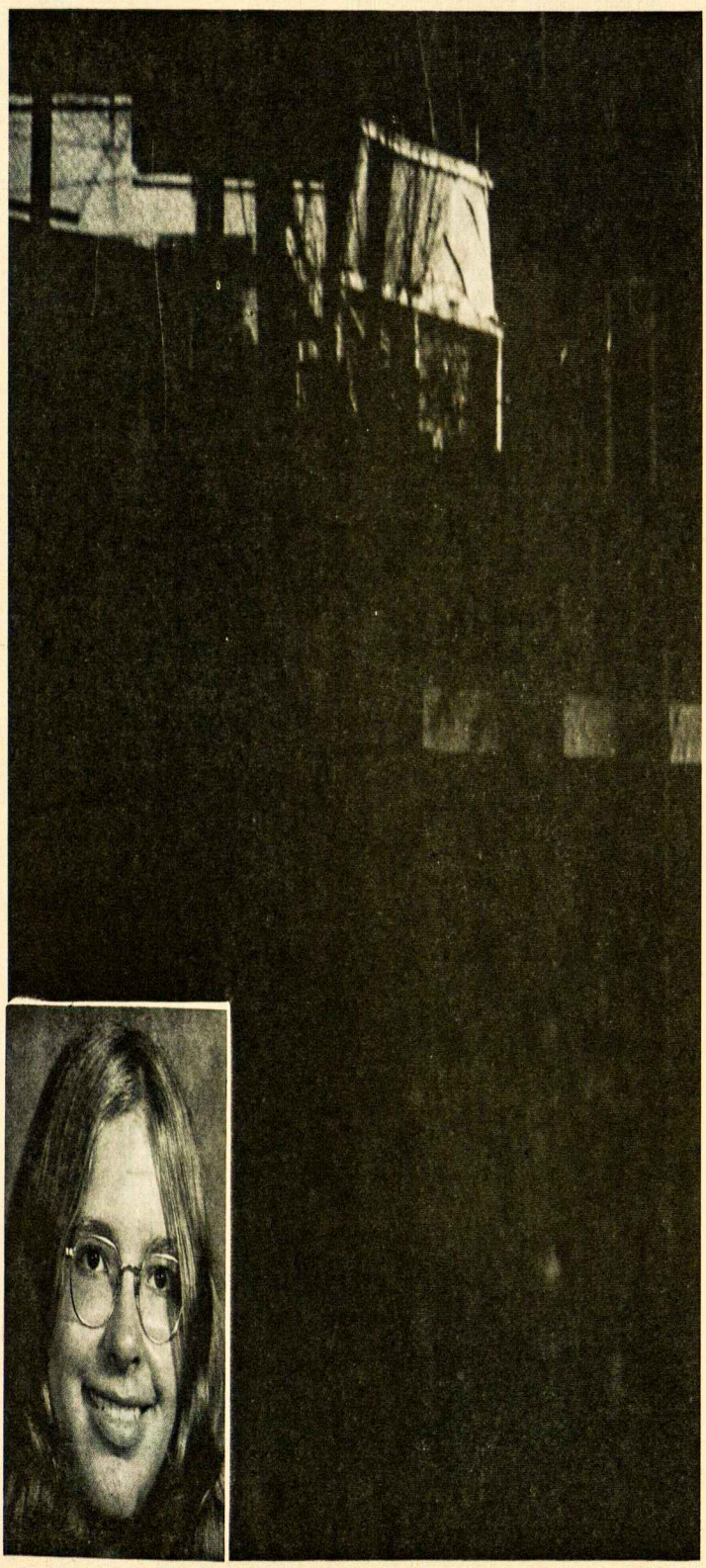

SUTEMUS

ALŠYTĖ

Svajonės išsisklaidė
laike ir erdvėje,
lyg margaspalviai stiklo
gabalėliai,
išberti
ant juodo ir puošnaus
aksomo.

Gražiausia ir brangiausia
man sudužo:
jos sidabriniai šipuliai
blizguoja
tamsiame
nakties skliaute.

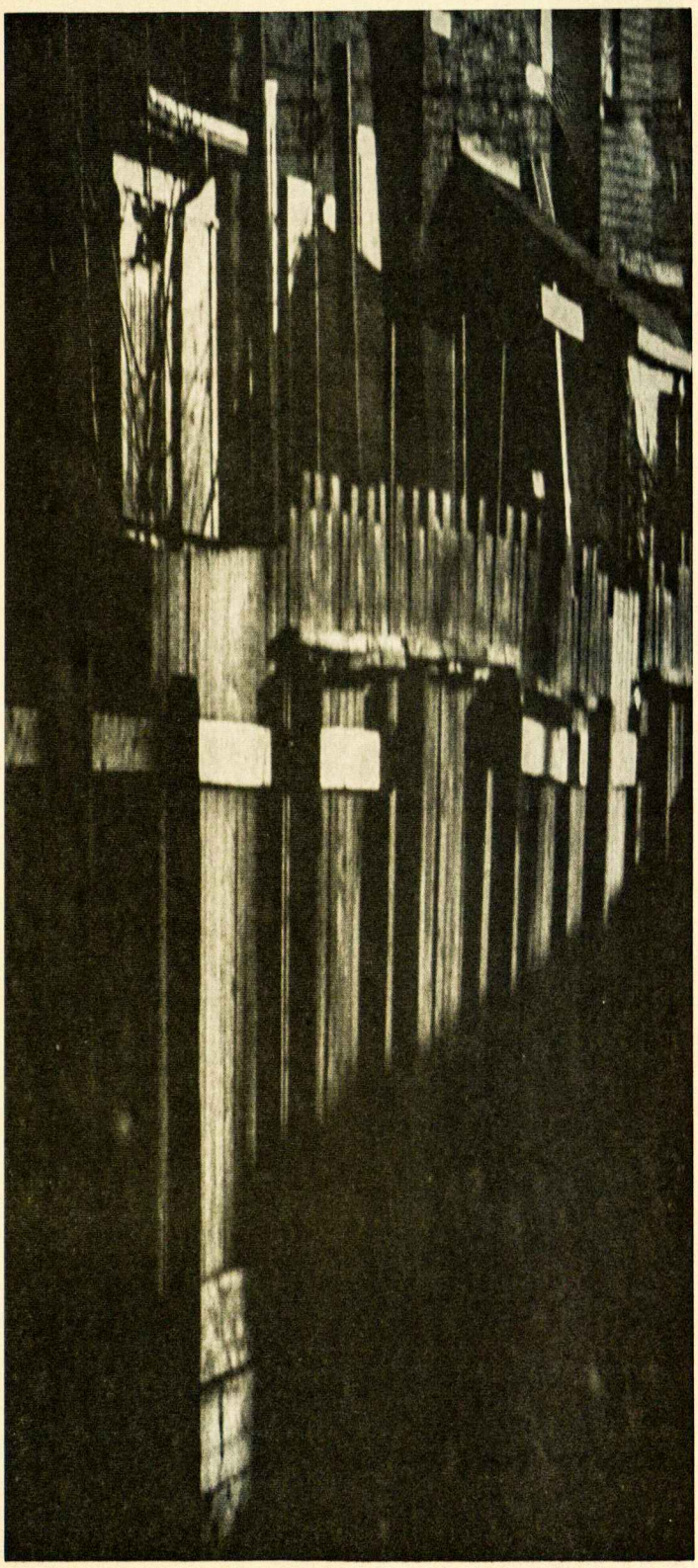

Kai sniegas žemę su mėlyna pataline apklojo,
Kai vėjas mūsų veidus surado ir draskė,
Kai tamsios akys tyliai kalbėjo,

lyg ieškojom žvaigždės juodajame rūke:
ieškojom aukštai,
kėlėm galvas į vidurnakčio dūmotą dangų,
manėm tik mirštant tą žiburį sugaut...

Bet, kai išnirus saulė iš pusnynų pradėjo šypsotis
Aš pagavau erdvės žvaigždžių tavo akyse.

Bernadeta Braciutė
1968. XII. 31

Mėlyni Vermonto paukščiukai vis čiulbėjo,
nors auksinė saulė pajuodavo,
nors kalnai, baltai apjuosti rūke pasimetė,
nors saldūs žodžiai virto karčiais.
Sūrios ašaros, maišytos saldžiomis snaigėmis...
šalta, slidu...
Nuoga, sušalusi širdis krito ant sidabrinio ledo
— sutrupėjo:
snaigėmis dabinta, nebegyva.
Švelniomis rankomis glostei,
karštomis lūpomis šildei,
meilės žodžiais maitinai,
bet pervėlai —
baltas karstas kalnuose paslėptas liks...

Bernadeta Braciutė
1972. I. 2

LIETUVOS
NACIONALINĖ
MARTYNO
BIBLIOTEKA

KĄ IR KAIP RAŠĖ ATEITININKAI PRIEŠ 54 METUS

PRANYS ALŠĖNAS

Lietuviškoji ateitininkija — nebe kūdikis, bet suaugęs ir subrendęs organizacinis veiksnys. Juk 1970 m. (rugsėjo 4-6 dienomis) savo VIII-tajam kongrese Čikagoj ateitininkai atšventė savo gyvavimo ir veiklos šešiasdešimties metų jubiliejų. Taigi, tikrai netrumpas laikas ir per tą laiką — būta kaip ir pasireikšti.

Ne atsiminimus čia ruošiuosi rašyti apie ateitininkus, nes kada lietuvių ateitininkija gimė, manęs dar šiame pasaulyje nebuvo. Į jį atkeliavau tik po vienerių metų (1911).

Kadangi savo privatinėj bibliotekoj turiu (ir saugau kaip didelę brangenybę) prieš 52 metus išleistą ateitininkų organą "Ateities Spindulius", tad ir noriu puslapis po puslapio perversti tą dvigubą žurnalo numerį (Nr. nr. 5 - 6 (17 - 18), datuota 1918 m. vasario ir kovo mėn.).

Viršelio viršuje rašoma, jog žurnalas leidžiamas trečius metus. Lygiagrečiai su tuo — ateitininkų šūkis: Viską atnaujinti Kristuje! Po užvardijimo nurodoma, jog tai Mėnesinis ateitin. mokslo, visuomenės ir literatūros laikraštis. Dar kiek žemiau — žurnalo turinys ir nurodymas kur leidžiamas ir kokioj spaustuvėj spausdinamas: Voronežas, Lietuvių spaustuvė.

Kitoj viršelio pusėj — atsišaukimas į skaitytojus, nurodant, jog metas užsisakyti mėnesinį lietuvių moksleivių laikraštį "Ateities spindulius", kurie ir toliau einą ta pačia pakraipa. Jie stengiąsi duoti įvairių mokslo šakų dalykėlių, dėsią savo skiltysna pasižymėjusių ir jaunųjų mūsų rašytojų raštus raštelius, jų poezijos krislelius.

"Ateities spinduliai" itin seksią lietuvių moksleivių gyvenimą, gindami jų kūno ir dvasios reikalus ir stengdamiesi atšviesti visą moksleivių gyvenimą — jų vargus ir nelaimes, gerumus ir ydas. Žurnalo kaina metams — 10 rb.

Baigmėj atsišaukimo pabrėžiama: "Turėdami vilties, kad ir šiais sunkiais metais visuomenė mus parems, drąsiai varom užsibrėžtą savo darbą toliau. Visus draugus es taip pat prašome palaikyti mūsų organą, kas kuo gali — lėšomis, platinimu arba raštais. Adresas: Voronež, Nikitinskaja 27.

Moksleivių susišelpimo fondas

Tenai pat, viršelio antroje pusėje, yra atspaustas dar vienas, itin jautrus, atsišaukimas, kurį čia ištisai noriu pacituoti:

Tautiečiai! Erškėčių klotu keliu eina mūsų tėvynė, erškėčių klotu keliu eina ir jos vaikai. Ypač dygliuotas šis kelias mūsų moksleivijai. Tie gyvenimo dygliai be laiko varo į kapus mūsų Vaičaičius, Kudirkas, Vi-

šinskius ir kitus dar nesuskubusius sužibėti visa žvaigždžių šviesa; tie gyvenimo dygliai tūkstančiams mūsų jaunimo trukdo plėsti savo gabumus ir sunaudoti juos tėvynės gerovei; dar daugiau jie suklampina juos į apatijos moliūgą ir pražudo vargšei tėvynei. Verkia ir rauda tėvynė netekusi savo rinktinių vaikelių; akis pražiūrėjo bežiūrėdama jaunimo gelbėtojo. Ir jis atėjo. Atėjo, kada ugny ir kraujuos skendo mūsų tėvynė, kada prakaulė mirtis galąsdama savo negailestingą dalgį svajojo apie gerą pelną lietuvių jaunimo tarpe. Tas gelbėtojas — pats jaunimas. Gyvenimo kovoje užgrūdintas jis stojo į kovą ir su žiauraus likimo gaivalais. Prieš visus savo priešininkus jis atstatė Moksleivių susišelpimo fondą. Jo tikslas — gelbėti mokslus einantį jaunimą nuo dvasios ir kūno pražūties. Jis duos tėvynei dorų ir kilnių darbininkų ir iškels aukštai mūsų padangėj šviesos ir gerovės žibintą.

Visuomene! Jei Tau brangu, — remki nors savo vargingais skatikais Fondą, o jis didžius darbus nudirbs ir pagamins tėvynei šviesią ateitį.

Toliau nurodomas adresas kur aukas siųsti.

"Ateities spindulių" literatūrinė dalis

Šiam dvigubam žurnalo numeryje pasireiškia du beletristai ir poetai. Pirmam puslapy (be užvardijimo) duodamas šitoks lengvas ir žaismingas Tyrų Duktės eilėraštis:

Anksti rytą
atsikėlus
einu viena
sau taku:

Gražus takas
išbarstytas
dobilų baltais
žiedais,
padabintas
yt žemčiūgais,
blizgančiais rasos lašais..

Eilėraščio metrika: 6.V.17. Kitoj puslapio pusėj — kitas tos pačios poetės eilėraštis, užvardintas: "Eikš, sesute" (dedikuotas A. N.). Eilėraštyje kviečiama:

Eikš, sesute, pas mane!
sudainuosim laisvės dainą,
kad vargelį užmigdytų...
Ir klausysim... pasidžiaugsim
savo dainų atbalsiais...

Šis eilėraštis datuotas: 25. XI. 17. Toliau inicialais pasirašiusio: P. V. poeto eilėraštis, pavadintas: "Neklausk niekados tu poeto"...

Neklausk niekados tu poeto,
Kodėl toks nuliūdęs jis esti:
Iš žodžio skausmų sužavėto —
Ne tau liūdesys jo suprasti...

Data: 23: III. 1917.

Pagaliau, Tyrų Duktės, galima sakyti, poezija prozoj, užvardintoj "Vėjelio pasaka". Tenai rašoma tokiu lengvu, dailiu stiliumi:

Saulėta diena.
Miške tylu, rodos, visa sustingę.
Tik retkarčiais sulinguoja pušelių šakelės, — tai voverytės šokinėja.
Toli paupy girdėti piemenėlių balsai:
— A-ū... Jo-nai. — bet ir tai, atsikartoję miške, veikiai dingsta, tarytum kaitroj ištirpsta...

Šio prozinio dalykėlio data: 2. I. 18.

Koks inicialų P. V. autorius — nežinoma. Bet Tyrų Duktė — tai žinoma mūsų poetė Bronė Buivydaitė, dar ir dabar tebegyvenanti Anykščiuose, einanti 77-tuosius amžiaus metus.

Ateitininkų religinė praktika

Toliau aštuoni žurnalo puslapiai užimami šitokia tema. Tai ilgesnis fragmentas iš L. Bistro paskaitos, skaitytos Voronežo moksleiviams 1917 m. gruodžio 8 d.

Čia iš pradžių duosiu fragmentėlį L. Bistro paskaitos taip, kaip tai atspausta žurnale, o vėliau — bus pacituota tik viena - kita mintis. Cituoju paskaitos pradžią:

Teorija mums gyvenimo reiškinius paaiškina ir pamokina juos valdyti kūno ir dvasios naudai; ir krikščionybės mokslas pilnai savo vertę parodo, kada matome jį gyvenime (krikšč. visuomenėj) vykdant.

Žmogus savo prigimtį gyvenime parodo proto, jausmo ir valios reiškiniais. Protas (bent teorijoj) turi žmogaus elgesiui vadovauti; bet mes nevisuomet tuo protu vadovaujamės; jis turi tikslą, pašaukimą tiesą pažinti. Aukštai surištas su valia jo tiesos pažinimas labai daug pareina nuo mūsų elgimosi savo gyvenime. Šv. Tomas Akvinietis sako, kad doros mokslo pagrindų negalima aiškinti jauniesiems, nesubrendusiems, — jie nesuprasią jų. Gyvenime kiekvienam žingsny susidursim su žmonėmis, kurie menkai vertina dvasios, ypačiai doros dalykus; jie kasdieniniam savo gyvenime protu nesivaduoja ir doros paliepimais savo gyvenimo netvarko; jie krikščionių doros suprasti negali, kad ir norėtų. Protas, tikrai sakant, nepriklauso nuo valios; noras negali paliepti mano protui ištarti: 2+2 = 5; protas to nepriims, jo neprivers, bet daugely kitų dalykų, netokių aiškių, valia dažnai, silpno būdo žmogui, paliepia taip ar kitaip protauti. Prancūzijoj Olės Lapruno (Olé Laprune) laikais, gyvavo patyrimo teorija, vadinamasis voliuntarizmas, kuriuo žmogus patiriąs tiesą ne protu, bet valia. Valininkai (voliuntaristai) — Delamėnas (Dé la Mené) ir kiti — matė mūsų gyvenime tiek reiškinių, neaiškumų kitaip, kaip tik valios įsikišimu į proto dalykus! Kaip žmogus, aiškiai matydamas krikščionių doros prakilnumą, gali gyventi ne ja! Reiškia, žmogus neįstengia vaduotis protu gyvenime, ir valininkai šventajam tėvui (Pijui IX) patarė, kad jis įsakytų tokiuose ir tokiuose dalykuose taip ir taip galvoti, — pasiimt į savo globą proto kontrolę. Bet, žinoma, tiesa negali būti valios dalykas, ne Sostas turi taip ar kitaip liepti galvoti, — protas turi būti nepriklausomas....

Toliau — viena kita fragmentinė paskaitos ištraukėlė — patarimas:

.... turim sau pasiskaityti pasilinksminti rinktis gražių raštų, literatūros, kad jie mums gerą įspūdį darytų jei norim, kad mūsų valios gyvenimas būtų gražus.

Įspūdžiai, vaizdai netik nežūna, bet ir darbą dirba mumyse, tatai psichikos dėsnis — veikiamoji mūsų vaidentuvės vaizdų jėga (force motrice des images)...

Skaitant reikia prisilaikyti sistemos ir pažinti mokslą be jo ydų. O pažintąsias tiesas privalome vykinti, gyvendinti.

Juk žmogžudžiu niekas negema, — nuo mažų daiktelių prie to prieinama... Menkos nuodėmės veda į dideles...

"... carpe diem", "lovi moment", naudokis šia valanda. Netiesa, jei dabar naudosimės momentu — ta biauriąja prasme, — kažin ar besulauksim ko gera senatvėj: tapsim kokiais laužais. — Taigi, reikia pradėt tinkamai tvarkytis nuo mažų daiktų ir nuo mažų dienų....

Savo katalikiškų pozicijų neapginsime jei būsime suglebę, nusilpnėjusios valios, jei nevykinsime tų idealų, kuriuos laikome teisingais — ne dėl to, kad priešininkai būtų gudresni už mus...

Pasiklauskim, kaip galėčiau šiandien arba šią savaitę vykinti ypatingai artimo meilę, sakysim, gal šiandien galiu duoti elgetai skatiką arba jo vardan neisiu į teatrą, gal aplankysiu neturtingą draugą, jam padėsiu kiek galėdamas, susitaikinsiu su draugu, būsiu su visais švelnus, lipšnus, ypač su "X", kuris daro man negerą įspūdį ar man nema-

lonus ir t. t. Ir jei šituo būdu lavinsim savy jausmus ir per jausmus skatinsim valią į gerą, tada galim tikėtis geriausių vaisių...

Ir baigmei:

Gera, kilnių jausmų kaupina ir dora literatūra maitinkim savo vaizduotę ir širdį, o tuomet proto patarimus valia lengvai vykdys ir mes, nė kiek nuo kultūros pažangos neatsilikdami, žengsim tikros kultūros priešaky, nešdami savo tėvynei ir žmonijai tikro mokslo ir kultūros šviesos. Ir tik tada įvyks Kristaus mokslas žmogaus širdy ir visuomenėj ir tada bus nuspręstas tas didysis visuomenės tikras reformavimas: — Restaurare in Christo — atnaujinti Kristuje!

Gabr. Taučiaus "Apie sindikalizmą"

Toliau — pusseptinto puslapio subantraštėj paminėto autoriaus straipsnio apie sindikalizmą: kas ir koks jis yra. Jo nuopelnai. Koks sindikalizmas reikalingas mums. Straipsnis remiamas nemažu skaičiumi citatų išnašose ir, deja, jis nebaigtas. Paliktas tęsiniui kitam numeriui.

Čia irgi duosiu šiek tiek straipsnio citatų:

Mūsų visuomenės subrendimo laikais pagrindinė organizacijos svarba yra aiški ir nereikalinga išrodymo. Žmogus, būdamas visuomenės gyvulys — animal sociale, — įvairiems tikslams, pavienio žmogaus jėgoms neprieinamiems, pasiekti, yra verčiamas dėtis su kitais žmonėmis, suburti visas pajėgas į vieną židinį, kad bendromis jėgomis jį pasiektų. Tokiu būdu kyla draugijos, sąjungos, įvairių rūšių organizacijos. Juo silpnesnis yra asmuo, juo sunkiau yra jam tikslas pasiekti, juo stipresnis yra jo priešas, su kuriuo reikia jam dėl tikslo kovoti, juo didesnis kyla organizavimosi reikalas.

Taigi, kaip matome, sindikalizmas — tai organizavimasis.

Toliau dar pastraipėlė iš Gabr. Taučiaus minčių šio tęsinio baigmėje:

Mes, matydami darbo sąjungose tokios visuomeninės kultūrinės galybės veiksnių, norėdami kurti Lietuvos gyvenimą naujais pagrindais, negalėsim irgi be jų būti. Darbo sąjungos — sindikalizmas — tai pirmas mūsų žingsnių sugrįžus į laisvą Lietuvą. Bet kuris sindikalizmas? Aišku, — ne revoliucinis, nes mes norim statyt, bet ne griaut, kurt darbo žmonių laimę, bet ne stumt juos į dar didesnę pragarmę. Atmetus revoliucinį sindikalizmą, mus nepatenkins ir sušvelnintasis. Lietuvoje vieta tiktai krilkščioniškajam sindikalizmui.

O, žinote, kas yra tas Gabrielius Taučius?

O gi tai mūsų visokeriopos veiklos veterano, prel. Mykolo Krupavičiaus slapyvardis. Miręs Čikagoje 1970 m. gruodžio 4 d.

Toliau — Voronežo ateitininkų darbo apžvalga

H. Aitv. (apžvalgos autorius) pirmiausia nurodo ir pabrėžia, jog:

Pasibaigė toki triukšmingi, tiek daug žadėjusieji 1917 mokslo metai. Gal kiekvienas, versdamas užrašytą metų lapą, paklaus, ką šie metai mums suteikė, kuo jie yra gausingi. Nelygus darbas, nelygus siekinių supratimas — nelygus ir atsakymas. Aš nesistengsiu čia atsakyti į tuos didžiulius klausimus, nesigilinsiu nė į tą klampią politikos dirvą. Aš tepasistengsiu žvilgterėt į tą, ką mes esam padarę. Taigi, mano uždavinys daug siauresnis — padaryt apžvalgą ateitininkų darbo Voroneže.

Toliau apžvalgos mintys tik ištraukomis — fragmentiškai:

Revoliucija, siūlusioji laisvės, jos neištesėjo, nes pasaulis vis pasiliko beglūdįs piktybėse, egoizme, gašlumuose... O mes norim pakilti. Mes geidžiam iš tamsybių išvysti šviesą, iš purvo pakilti į grožį, į skaistybes.

Revoliucija, siūliusioji taiką, sukėlė naują karą, dar žiauresnį, vidujinį, sąmoningą, neapykantos karą. Su gražiomis idėjomis, prakilniais norais, dideliais pasišventimais išsiveržė lyg lava, gašlumai, egoizmas, glūdėjusi užslopinta neapykanta, kerštas...

Revoliucija ateitininkus atrado jau susispietusius, nusistovėjusius ir susijungusius. Tas darbas jau Lietuvoj buvo pradėtas varyt ir čia, rusuose, ištrėmime praplėstas. Čia, išmesti iš gimtinės ‚susibūrę didesniais ar mažesniais būreliais įvairiuose rusų miestuose, šiek tiek išsivadavę nuo šnipinėjimo senosios rusų valdžios, žandarmerijos — mokytojų, — versdamiesi šiek tiek laisvesnio Rusų gyvenimo verpete, galėjom aktingiau varyti darbą. Tas darbo centras, moksleivijos branduolys ir buvo Voronežas.

Toliau apžvalgoj rašoma apie 1916 m. įvykusią ateitininkų konferenciją, jos sankcionuotus įstatus, išrinktas tam tikras komisijas Voroneže ir t. t.

Toliau — apie sekcijas.

Sekcijos susikūrė dar pereitais mokslo metais. Jų kūrėjas bus Vytautas Endziulaitis. Sekcijos itin rado tinkamą dirvą moksleivių tarpe. Ir jos, juo tolyn, juo labiau plečia savo darbą.

... Kitos sekcijos išvirto ištisomis organizacijomis (pav., Sporto ir sveikatos (igienos) — Skautų organizacija). Apie jų dvasią, net galima spręsti iš šio skaičiaus: visose sekcijose dirba per 125 žm. ir visos, kartu paėmus, padarė 35 susirinkimus.

Tuo tarpu yra šiokios sekcijos: 1) Visuomenės mokslų (Sociologijos), 2) Istorininkų, 3) Dailės, 4) Dramos, muzikos, 5) Filosofijos-tikybos ir 6) Politikos organizacijos, o šiomis dienomis atgijo ir 7) Gamtininkų sekcija.

Toliau apie visas sekcijas dėstoma plačiau ir smulkiau. Apžvalginis (gana ilgas) straipsnis dar paliktas tęsiniui.

Ateitininkų atstovų pasitarimas Voroneže

Pasitarimas įvykęs 1918 m. sausio 2-5 d.d. Pradžioje pasitarimą aprašančiame reportaže pabrėžiama, jog:

Ištrėmimo metas mumis išsausino, iščiulpė ką tik galėjo ir dabar viena mintis, vienas noras — grįžti į laisvą tėvynę ir ten, atgavus dvasią, naujai atgimus, įgavus jėgų, dirbti jos naudai, statyt ją naujais pagrindais.

Prasidėjus taikos deryboms ne vienas gal nudžiugo, ne vienam sužibo vilties kibirkštėlė, kad veikiai grįšim į gimtąją laimės šalį. ....Čia kilo sumanymas Šv. Kalėdoms šaukti konferenciją. Bet buvo jau vėlu. O reikalų, klausimų susirado daug, ir jie reikalingi buvo aptarti, kad grįžtume į Lietuvą gerai susitvarkę. Taigi, ir buvo sušauktas ateitininkų atstovų pasitarimas.

Suvažiavimas prasideda sausio 2 d. Be atstovų, gana didelis skaičius svečių draugų, norinčių savo patarimais padėti spręsti gana svarbius ateitininkų gyvenimo dalykus.

Suvažiavimą pradėjo Centro Tarybos pirmininkas A. Matulaitis. Jis pasveikino draugus susirinkusius darbui dirbti, pakvietė rimtai stoti savo uždavinio vykinti. Visi giliai įsiėmė tuos jo žodžius. Prasidėjo apyskaitos, rodančios, kad ateitininkai ne snaudžia, bet užsibrėžtąjį darbą sparčiai varo pirmyn į tikslą.

Pradeda svarstyti darbotvarkę: 1) Darbas Lietuvoje: a) moksleivių tarpe, b) darbas jaunimo tarpe, c) darbas liaudies tarpe ir t. t.

... Dėl At-kų Org-jos grįžimo priimtas toks nutarimas: "At-kų pasit. V-že sausio

2-5 d. d. matydamas, kad grįžimas į Lietuvą yra svarbus dalykas, ir kad jisai nebūtų netvarkingai atliktas, kad mūsų org-jos turtas neišsimėtytų veltui, nutarė deleguoti į Lietuvą du asmenis, kurie, gavę pirmos progos, važiuotų sužinoti at-kų org-jos stovio, susitarę su likusiais Lietuvoje at-kais surastų apsistojimo vietą ir t. t. ir t. t.

(Bus daugiau)

KRYŽIAUS KELIAS

KUN. K. ŽITKUS

V ŽMOGUS VENGIA SAVO NAŠTOS

Budeliai Tau rado padėjėją,
Ne iš meilės Simonas Tau nešt padės...
Bet, vos Tavo kryžių palytėjęs,
Jis pajuto perversmą širdies.

O kada gi aš pamilsiu savo kryžių?...
Juk pats Jėzus neša su manim...
Kada aš aukoti pasiryžęs,
Brolio skausmą eisiu pasiimt?

Kada aš savus vargus pamiršęs,
Kito naštą nešiuos ant pečių?...
Kada kito skundą aš išgirsiu?...
O tiek daug aplink mane kančios.

GIESMĖ:

Leisk atjausti Kristaus mirtį,
Pergyventi kančią sykiu,
Nuolat Jo minėt žaizdas.

Kristus Karalius

VIKTORAS BRIZGYS

Kristaus Karaliaus šventę paskelbė popiežius Pijus XI. Ji būdavo švenčiama kiekvienais metais paskutinį spalio sekmadienį, tačiau dabar, pagal naujausius liturginius patvarkymus, ji švenčiama paskutinį liturginių metų sekmadienį: prieš Adventą.

Kristus visą savo gyvenimą gyveno krašte vadinamam Palestina. Jis niekad nepasitraukė toliau gyventi nuo savo tautos. Čia gyvendamas mažame kaimelyje Jis nesistengė pažinti nei pasaulio išminčių nei galingų karalių. Jis nepalaikė ryšių su savo tautos garsiais vyrais. Per trisdešimt metų niekas nežinojo kas Jis toks yra, išskyrus keletą žmonių, kurie niekam apie Jį nepasakojo. Jis buvo žinomas tik kaip dailidė padedąs savo tėvui dirbti.

Sulaukęs trisdešimt metų Jis staiga išėjo į viešumą ir susitiko su žmonėmis. Jis neturėjo su savim nei ginklų nei pinigų. Beveik visą laiką praleido tarp vargšų žmonių, žemdirbių, ir daugiausia žvejų. Jis ieškojo nusidėjėlių ir tų, kurie buvo vieniši, be draugų ir nemylimi. Tarp jų gyvendamas Jis padarė daug stebuklų. Iš jų pasirinko sau apaštalus ir jie lydėjo Kristų ten kur Jis ėjo. Jis dirbo tarp žmonių apie tris metus.

Jo mokslas, kurį paliko žmonėms, buvo grynai 1) religinis ir 2) moralinis. Jis sudarytasiš viso to, nuo ko pasaulis stengiasi būti toliau. Kas pasauliui yra blogis, tas Jėzui yra gėris ir ką pasaulis laiko gėriu, tas Jėzui yra blogis. Neturtas, nuolankumas, klusnumas, įžeidimų pakentimas, pasitraukimas kitiems iš kelio — tai didžiausias gėris Jėzui. Priešingai: turtai, garbė, kurie pasauliui sudaro laimę, Jėzui sudaro blogį.

Pasaulis mato tik tai kas yra regima ir paliečiama. Jėzus mato taip pat ir tai kas yra neregima. Pasaulis žvilgsnį kreipia tik į žemę, Jėzus savo žvilgsnį kreipia į dangų ir žemės dalykus tvarko iš dangaus.

Dabartinis gyvenimas turi tiek vertės kiek jis yra pasiruošimas būsimajam gyvenimui. Taigi, ruoškimės būti vertais pasiekti amžinąjį gyvenimą. To mus moko Kristus Karalius ir mes būkime Jo gerais mokiniais.

Kristaus karalystė nėra iš šio pasaulio. Tai nereiškia, kad Kristus neturi ryšių su šiuo pasauliu. Jis yra Karalius aukščiau visų šio pasaulio karalių, o Jo karalystė apima visą sukurtą pasaulį. Jo karalystė yra teisingumo, meilės ir taikos karalystė.

Jis visą žmoniją išpirko iš nuodėmės ir išlaisvino iš piktosios dvasios vergijos. Todėl Kristus turi neribotas teises į žmogų. Kristus yra aukščiausia prasme Karalius, nes Jam duota visa valdžia danguje ir žemėje.

Aš esu vienas centas

ANELĖ KAMINSKAITĖ

Aš esu vienas centas. Buvau pamestas vieno žmogaus. Iškritau iš jo piniginės ir ritinėjausi miesto gatvėje iš vienos pašalės į kitą. Vieną lietingą dieną aš miegojau ant šiukšlių krūvos. Žmonės lipo ant manęs, bet niekas neėmė. Mažas berniukas ėjo gatve, pastebėjo mane ir paėmęs įsikišo savo kišenėn. Nudžiugęs pradėjo ieškoti krautuvės, kur būtų kramtomos gumos mašina. Jis ėjo, ėjo ir pagaliau surado tokią krautuvę. Aš buvau įkištas į tamsią mašinos skylę, kur centai yra dedami ir guma automatiškai išmetama. Dėžė buvo pilna pinigų ir aš labai nenorėjau ten pasilikti.

Vieną dieną senas žmogus atidarė tą mašiną. Visus pinigus subėrė į maišą, bet vienas centas nepateko į maišą ir nukrito žemėn. Tas centas buvau aš. Pasijutau vėl laisvas, bet su pažeista garbe, nes žmogus nenorėjo lenktis ir mane paimti. Vieną saulėtą dieną, vaikščiodama graži ponia surado mane ir pasiėmė. Jai aš turėjau nešti laimę. Ji perdūrė mane, padarė skylę, pririšo mane prie raktų krūvos ir nešiojosi kasdieną. Aš buvau išdidus. Kai ta ponia mirė, ir aš su kitais jos daiktais patekau į muziejų, kuriame tebesu ir laukiu, kad jūs mane aplankytumėt.

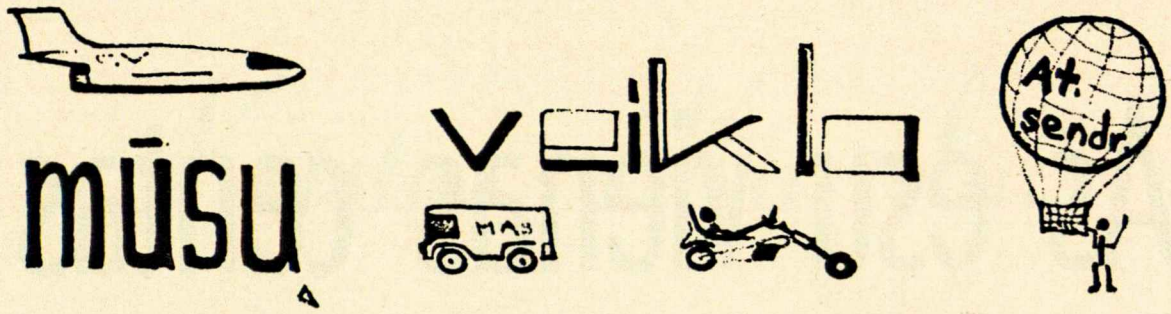

TORONTO, ONT.

Šiais metais Toronto moksleivių ateitininkų studijų dienos buvo Vasagoje, nes manėm, kad atmosfera bus daug laisvesnė ir linksmesnė. Pradėjome rinktis apie 6.30 val. penktadienio vakare. Sumokėjus po 10 dol. registracijos mokestį, reikėjo vadovybei palikti laikrodžius, kad laikas praeitų lėčiau ir būtų smagiau.

Tą vakarą turėjome žaidimų ir rungtynių. Populiariausias žaidimas buvo "dizzy izzy". Parėmęs kaktą ant pagalio, turėjai apsisukti 13 kartų, o paskui — bėgt apie laužą, kuris dar nebuvo užkurtas. Visi juokėmės iš vienas kito, nes, apsisukus tiek kartų, galva buvo kaip nusukta — nieko beveik negalėjai matyti. Pabandyk tada dar bėgti apie laužą ir atsirasi parpuolęs ant žemės. Kas beliko daryti? Tiktai plyšti iš juoko. Tie, kurie buvo pavargę, galėjo eit gulti, o vikresnieji dar paliko šokt. Bet ir jie neilgai šoko. Visi sugulėm apie 1 val. ryto.

"Kas čia leidžia muziką? Užsukit!" "Ir šviesos uždegtos... Ar jau keliamės?" "Bet dar tamsu!" "Tiktai 6 valanda ryto. Aš negaliu keltis!" Galų gale visi išlipom iš lovų ir apsirengę nuėjom mankštintis. Bet tai mums nepadėjo. Susirinkom pasiklausyti Algio Stankaus paskaitos, bet miegas ėmė. Paskui nuėjom prie pliažo. Buvo vėjuota ir šalta, bet vistiek buvo gražu žiūrėti į dideles bangas ir pasikalbėti su draugais.

Parėję atgal į stovyklavietę, turėjom pusryčius ir diskusijas apie A. Stankaus paskaitą. Po to sekė sportas ir pietūs. Per laisvalaikį visi galėjo eiti į krautuvę arba eiti miegoti. Pailsėję žiūrėjom filmą "Man on a Skateboard" ir diskutavom. Užsimanėm vėl pasportuot, tai sužaidėme tinklinį. Buvo taip linksma, kad niekas neskaičiavo kiek punktų mes turėjom. Net ir dabar nežinom kas laimėjo.

Sportuodami visai išbudome ir buvom pasiruošę klausytis Vyto Kliorio. Vytas buvo mūsų svečias iš Vašingtono. Jisai kalbėjo originaliai, ir įdomiai pristatė moksleiviams savo temą.

Visiems labai patiko vakarienė. Po valgio linksmai traukėm dainą po dainos, o vakare surengėm "liaudies vakarą", kurio metu buvo sudainuota daug mėgiamų dainų. Sekė šokiai, bet galėjom taip pat sėdėti ir prie laužo, kuris pamažu geso. Visi labai išvargome ir sugulėme apie 2 val. ryto.

Šį kartą mums nereikėjo anksti keltis. Galėjom miegoti iki 9 val. ryto. Po pusryčių buvo daromos paskaitų santraukos ir mes pareiškėm savo mintis apie paskaitas. Tėveliams susirinkus, buvo atlaikytos Mišios, po kurių įvyko uždarymas. Buvo liūdna, nes tuo buvo užbaigtas linksmas ir įdomus savaitgalis.

Mes norėtume padėkoti Ramūnui Underiui, Laimai Gustainytei, ses. Ignei ir p. Kolyčiui, kad taip nuoširdžiai paaukojo savo laiką mūsų globai. Taip pat reiškiame didelį ačiū mūsų šeimininkėms: Ramonai Girdauskaitei ir Ritai Razgaitytei, kad taip skaniai paruošė maistą.

Mums vėl patiktų taip susirinkti. Gal pakalbėję su valdyba galėsime tokį pat smagų savaitgalį surengti kitais metais?

Rima Bumbulytė

CHICAGO, ILL.

Antras 1972 metų Lipniūno kuopos susirinkimas buvo spalio 22 dieną Jaunimo centro patalpose.

Panelė Zailskaitė, atstovaudama Jaunimo Kongresą, prašė Lipniūno kuopos pagalbos su daugumai narių pažįstamomis peticijomis. Ji davė gerų patarimų kaip geriau prieiti prie Čikagos piliečių, prašant jų parašų.

Lipniūno kuopos nauji globėjai, Jūratė Jasaitytė ir Antanas Razma, kurie savanoriškai pasisiūlė padėti kuopai, buvo pristatyti. Buvo įvairūs pranešimai: apie iždo padėtį, nario mokestį, apie laikraštėlį ir apie diskusijų būrelius. Šie knygos diskusijų būreliai bus, kaip ir anais metais, sudaryti iš besidominčių trečiokų ir ketvirtokų. Pramatyta knyga yra dr. Juozo Girniaus **IDEALAS IR LAIKAS.**

Visi nariai gavo šių metų veiklos planą, kuris susideda iš šių punktų:

1. Rezistencija po antrojo pasaulinio karo — partizanų kovos.
2. Tremtinių gyvenimas Vokietijoje.
3. Katalikų rezistencija okupuotoj Lietuvoj.
4. Jaunimo rezistencija okupuotoj Lietuvoj.
5. ALTAS—VLIKAS, politinė veikla.
6. Lietuvių bendruomenė.
7. Lietuvis Lietuvoj.

Mes šiame susirinkime susipažinome su pirmuoju punktu. Buvęs lipniūnietis Dovas Šaulys, kuris dabar priklauso Čikagos studentų ateitininkų draugovei, skaitė labai įdomią paskaitą apie partizanų veiklą po antrojo pasaulinio karo.

Dovas nurodė, kad įvairūs žmonės prisidėjo prie partizanų veiklos: ūkininkai, kareiviai, studentai, kunigai. (Čia buvo kalbama apie partizanų veiklą 1945 metais) 1947—1948 metais buvo labai aktyvus partizanų veikimas. 1949—1952 metais buvo labiausiai organizuota veikla, nors tais metais buvo mažesnis partizanų skaičius. O 1952 metais pasiliko tik asmeniškas pasipriešinimas.

Partizanai pridarė bolševikams daug žalos, o palyginant, turėjo daug mažesnius nuostolius. Jų mūšiai buvo daugiausia maži, bet buvo ir didesnio lygio mūšių. Jų gyvenimas buvo sunkus: jie dažnai gyveno miškuose. Jei buvo rusų sugauti, jie ir jų šeimos buvo žiauriai kankinamos.

Per meninę dalį, pirmokės skaitė ištraukas iš literatūros apie partizanus. (Tuo pačiu laiku buvo rodytos skaidrės ant sienos) Pertraukų metu visa kuopa dainavo partizanų dainas: "Partizano mirtis", "Pražydo pirmos melsvos žibuoklės", "Partizanui", "Toli už girių leidos saulė", "Pražydo jazminai", ir t. t.

Ramia nuotaika grįžom namo...

Ramunė Kubiliūtė

CLEVELAND, OHIO

Sekmadienį, spalio 22 d. 5 v. v., įvyko pirmasis šių metų Klevelado moksleivių ateitininkų Maironio kuopos susirinkimas p. p. Čyvų namuose. Elenutė Razgaitytė, moksleivių Centro Valdybos pirmininkė, įdomiai kalbėjo apie Centro Valdybos planus ir idėjas at-

einančiom stovyklom, studijų savaitgaliams ir kursams. Taip pat prašė neapvilti jų, jei prašys pagalbos. Dana Sušinskaitė (buvusi kuopos pirmininkė ir dabartinė Centro Valdybos sekretorė) nuoširdžiai palinkėjo sėkmės naujajai valdybai, kurią sudaro: Marius Laniauskas — pirmininkas, Živilė Kliorytė — vicepirmininkė, Viktutė Lenkauskaitė — sekretorė, Saulius Čyvas — iždininkas, Ada Jasensvičiūtė — socialinių reikalų vedėja ir Romas Kazlauskas — korespondentas. Susirinkime buvo įteiktos mažos dovanos abiturientams, pereinantiems į Studentų Ateitininkų eiles, prisiminti linksmas moksleivio dienas. Sekė įdomūs žaidimai su naujaisiais moksleiviais. Vienas iš įdomesnių žaidimų buvo čiulpimo lenktynės. Buvo duota kiekvienam bonka su čiulptuku, puspilnė gėrimo, kurį kiekvienas bandė greičiau už kitą iščiulpti. Susirinkimas baigėsi gardžiom vaišėm, ir visi išsiskirstė pakila nuotaika jau dabar laukdami sekančio susirinkimo.

Romas Kazlauskas

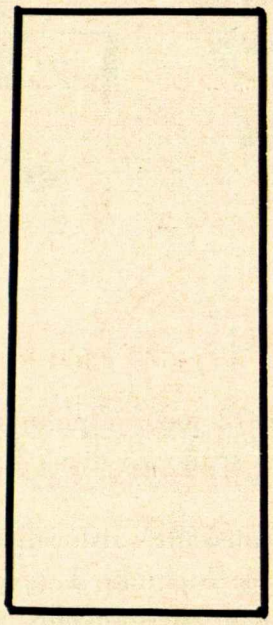

atsiųsta paminėti

Eglutė, 1972 m. spalio-lapkričio mėn., iliustruotas vaikų žurnalas. Redaguoja ie leidžia N.P.M. Seserys, Immaculate Conception Convent, Putnam, Conn. 06260, USA. Metinė prenumerata 5.00 dol.

Laiškai Lietuviams, 1972 m. nr. 9, tėvų jėzuitų leidžiamas religinės ir tautinės kultūros mėnesinis žurnalas. Redaktorius — kun. J. Vaišnys, SJ, 2345 W. 56th Street, Chiago, Ill. 60636, USA. Metinė prenumerata 5.00 dol.

Mūsų Žinios, 1972 m. spalio 22 d., Čikagos lietuvių jėzuitų veiklos dvisavaitinis biuletenis. Šis numeris skiriamas Jaunimo Centre veikiančių lituanistinių mokyklų pristatymui. Atsakingasis redaktorius — kun. A. Kezys, SJ, 2345 W. 56th Street, Chicago, Ill. 60636, USA.

GERIAUSIA DOVANA — DOVYDĖNO KNYGA IŠ ROMUVOS

Mūsų laureato vaizdžiai aprašyti abu bolševikmečiai Lietuvoje, kurių metu rusai okupantai naikina viską, kas lietuviška ir katalikiška. Susipažinkite, kaip sulaikyti raudonąjį tvaną ateityje. Ypatingai svarbi knyga jaunajai kartai.

Liudas Dovydėnas MES VALDYSIM PASAULĮ I ir II tomai po 4.00 dol.

Tų knygų pritaikintas vertimas anglų kalboje, tinkamas svetimtaučiams ar lietuviškai nebeskaitantiems tautiečiams.

Liudas Dovydėnas WE WILL CONQUER THE WORLD 5.00 dol.

ANKSČIAU PASIRODĘ LEIDINIAI: (užsilikę sandėlyje)

Jonas Aistis POEZIJA pilnutinė rinktinė 6.00 dol.

Juozas Audėnas PASKUTINIS POSĖDIS 1939-40 m. atsiminimai 4.00 dol.

St. Laucius RESPUBLIKA Lietuvos tragiški įvykiai poezijoje 1.50 dol.

A. Baranauskas ANYKŠČIŲ ŠILELIS iliustr. liuks. leidinys 5.00 dol.

Maironis BALADĖS iliustr. liuks. leidinys 6.00 dol.
Maironio Portretas (dail. Pr. Lapės) 2.50 dol.

Sibiran ištremtų lietuvaičių THE LIVING TESTAMENT OF FAITH AND COURAGE liuks. maldaknygė angliškai 3.50 dol.

Paskubėkite įsigyti. Greitas persiuntimas veltui. Dovanai pridedamas atitinkamas sveikinimas. Knygos gaunamos pas viet. platintojus arba leidykloje, jai pasiunčiant užsakymą su čekiu (U.S. dol.).

ROMUVA
84-20 Jamaica Ave., Woodhaven, N.Y. 11421, USA

ALp(LKA)1786
1972, Nr.9

90. 725. 313